

Predikan i församlingskyrkan i Lourdes den 6 september 2008

Biskop Anders Arborelius ocd

Predikan är nedskriven efter bandinspelning

Kära bröder och systrar. Det är underbart att se så många pilgrimer från våra nordiska länder här i Lourdes, Marias egen stad, där vi alla kan lära oss så mycket om Guds kärlek. Lourdes är nog den enda stad i världen där de sjuka är kungar och drottningar. Det är er, kära sjuka, som Maria speciellt visar sin kärlek och omsorg. Men vi alla är sjuka på ett eller annat sätt. Syndens spetälska är något vi alla kämpar med ända till vårt sista andetag.

Här i Lourdes får vi hopp och glädje när Maria själv säger: Jag är den obefläckade, obesmittade, den syndfria. Ända från det ögonblick vi döptes har vi fått del av Guds nåd och barmhärtighet som vill hela och läka hjärtat, så att vi mer och mer blir befriade från syndens slaveri, så att Jesus genom sin räddning kan hela, läka oss, och göra oss mer och mer heliga. I Lourdes kan vi erfara att det sker något med vårt hjärta. Det förstelnade, det förkrympta hjärtat börjar tina upp. Vi behöver bara tänka på ljusprocessionerna här varje kväll. Kristi ljus tränger in och fördriver mörkret, stelheten, det förkrympta från våra hjärtan.

Det finns ett ord som egentligen bara förekommer i kyrkan och som vi läser om i Bibeln och i helgonens skrifter. I tidningar, i media, i politikernas tal, i världens tal förekommer nästan aldrig detta ord. Detta ord är en beskrivning av Lourdes och allt vad det står för. Det är ordet barmhärtighet. Vi kristna har fått en stor nåd, ett stort privilegium, för vi har fått del av Guds barmhärtighet när vi döptes som ett litet, litet frö, ett senapskorn. Det är nedlagt i vårt hjärta för att vi under vårt liv här på jorden skall få ett nytt hjärta som liknar Jesu heliga hjärta och Marias obefläckade hjärta.

Hela vårt liv går ut på att få detta nya, barmhärtiga hjärta, som skall bli alltmer likt Jesu hjärta. Maria uppgift är att hjälpa oss att byta ut det gamla, själviska, förkrympta och förstelnade hjärtat för att vi skall få detta barmhärtiga hjärta som dras till de svaga, de hjälpbehövande, de marginaliserade, de utsatta. I hela evangeliet ser vi att Jesus går till de spetälska, de sjuka, syndarna och alla som på ett eller annat sätt är svaga och hjälpbehövande. I själva verket är varje människa i behov av barmhärtighet. Även de som verkar självsäkra behöver Guds barmhärtighet mer än något annat. Som Jesu lärjungar får vi förmedla Guds barmhärtighet. Vi måste vara

genomskinliga och låta Jesu ljus och barmhärtighet skina på dem som är i mörkret.

Lourdes är en skola där vi lär oss att bli mer barmhärtiga. Det är egentligen det enda vi måste påminna oss när vi kommer hem, och vi får fråga oss om vi har fått och tagit emot något mer av Guds barmhärtighet. Vi ber alla om helanden när vi kommer hit. Vi kan vara säkra på att få någonting mer av Guds barmhärtighet när vi är här, om vi har ett öppet hjärta och låter Gud arbeta och ge oss en slags hjärtmassage, så att det som är stelt, det som är förkrympt, det som är själviskt tinar upp. I Skandinavien lever vi i en individualistisk kultur, där jagets intressen, nöjen och behov står i centrum. Vi måste lära oss att byta ut ordet jag mot du. Vi behöver lämna ifrån oss jagets tyranni och istället ta med oss denna blick, denna lovsång som är så typisk för Lourdes. Vi får lita på att Guds barmhärtighet kan tränga in och fastna i själens insida.

Min önskan och bön för er alla att det här skall ske något i ert hjärta, att ni liksom Jesus och Maria ser mer på de svaga och dem som behöver er kärlek, er barmhärtighet. Ofta är det så att vi alla längtar efter att människor skall vara goda mot oss, hjälpa oss och ha omsorg om oss. Ibland tänker vi så mycket på det att vi glömmer att det bästa sättet är att visa andra barmhärtighet, omsorg och ömhet. Då får vi alltid svar, även om det bara är från en av tio. I dagens evangelium ser vi att Jesus visar tio spetälska nåd och barmhärtighet. Men bara en tar emot gåvan. Det räcker.

Låt oss därför tillsammans med Jungfru Maria under dessa dagar låta Guds barmhärtighet flöda mellan oss. Vi får förmedla den till varandra. Vi får ge vidare det som är större än oss själva: Jesu egen kärlek och barmhärtighet. Något större finns inte här på jorden än att låta Guds kärlek tränga in i våra hjärtan och sedan låta den flöda ut över andra människor. Det är min bön och önskan för er. Då blir denna pilgrimsfärd en viktig etapp på er pilgrimsfärd mot den eviga härligheten i Guds rike.

I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.